

FRANSE KUSTEN

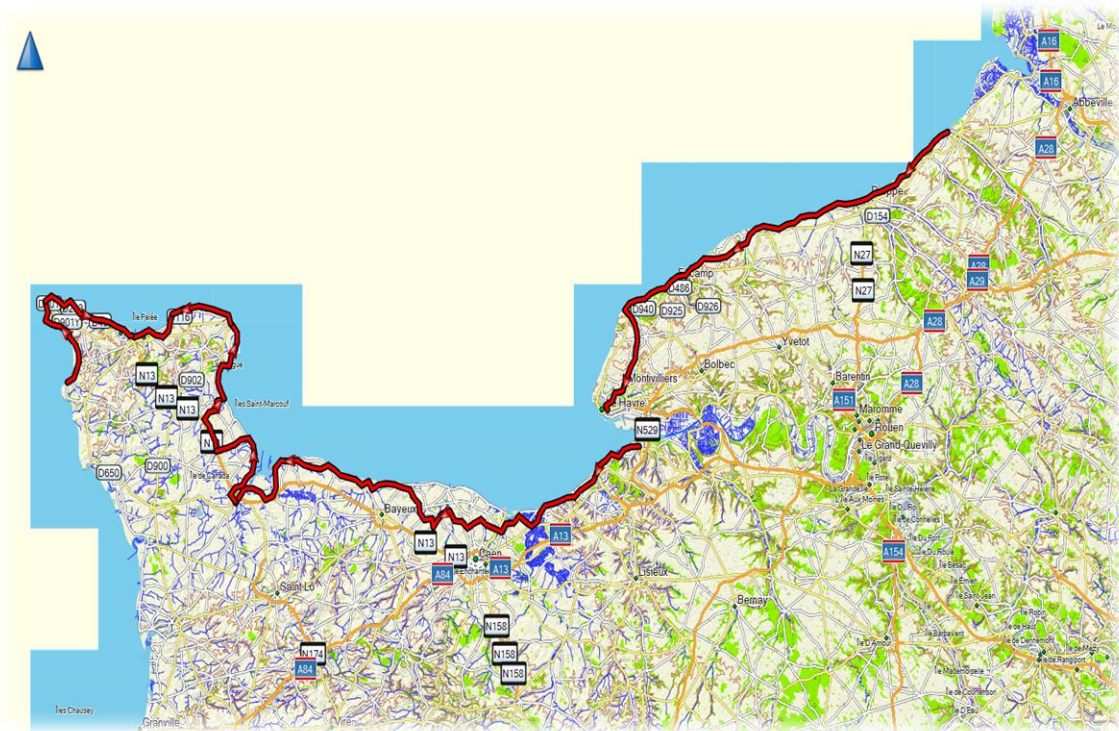
NORMANDIE

CARENTAN – DIELETTE
Gr 223 (deel 3)

De GR 223 ligt in Normandië en loopt dicht langs de kust. Het is een onderdeel van de E 9 (Europese wandelweg 9), de Europese kustroute die loopt van de baai van Biskaye naar Polen. Het pad volgt zo veel mogelijk de kust, maar het moet af en toe naar het binnenland afbuigen, onder andere wegens privé eigendommen. De route is gemarkeerd met de gebruikelijke wit-rode streepjes en wordt onderhouden door de Fédération Française de la Randonnée Pédestre. Het is de bedoeling dat ik de gehele Franse kust bewandel via de verschillende GR-routes.

Hieronder een overzichtskaartje van het volledige traject dat we al hebben afgelegd.

Hieronder een overzichtskaartje van het traject dat we nu hebben afgelegd, zijnde de GR 223.

DEELNEMERS

Henk Jansen (Elspeet Nederland)

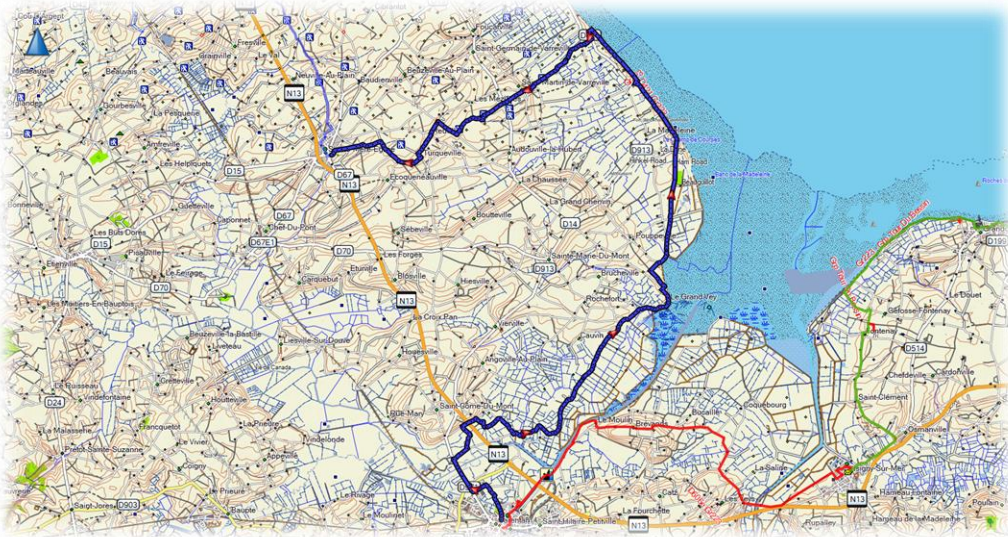
Ludwig D'Haese (Merchtem)

Ikzelf ben een veelwandelaar en ga maandelijks een tiental dagen wandelen. Ik ben met pensioen en kan dan ook ten volle mijn voornaamste hobby (wandelen en genieten van de natuur) beoefenen.

Elf jaar geleden heb ik Henk ontmoet op het Deltapad in Nederland. Sederdien gaan we jaarlijks één of twee keer samen op stap. Henk is houthandelaar en werkt dagelijks in het bos om er bomen te rooien. Hij houdt eveneens van de natuur en van het buitenleven.

Zaterdag 24 augustus 2019

- Van : Carentan
- Naar : Sainte-Mère-Eglise
- Afstand : 37 km
- Stijgen : 300 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 9 uur

We zijn al heel vroeg op pad want onze eerste stapdag is meteen al een van de zwaarste van deze tocht.

Carentan had erg te lijden bij de bevrijding. In alle straten staan gedenktekens die verwijzen naar gesneuvelde soldaten. Carentan is tevens de hoofdstad van het Regionaal Natuurpark van de Marais du Cotentin et du Bessin.

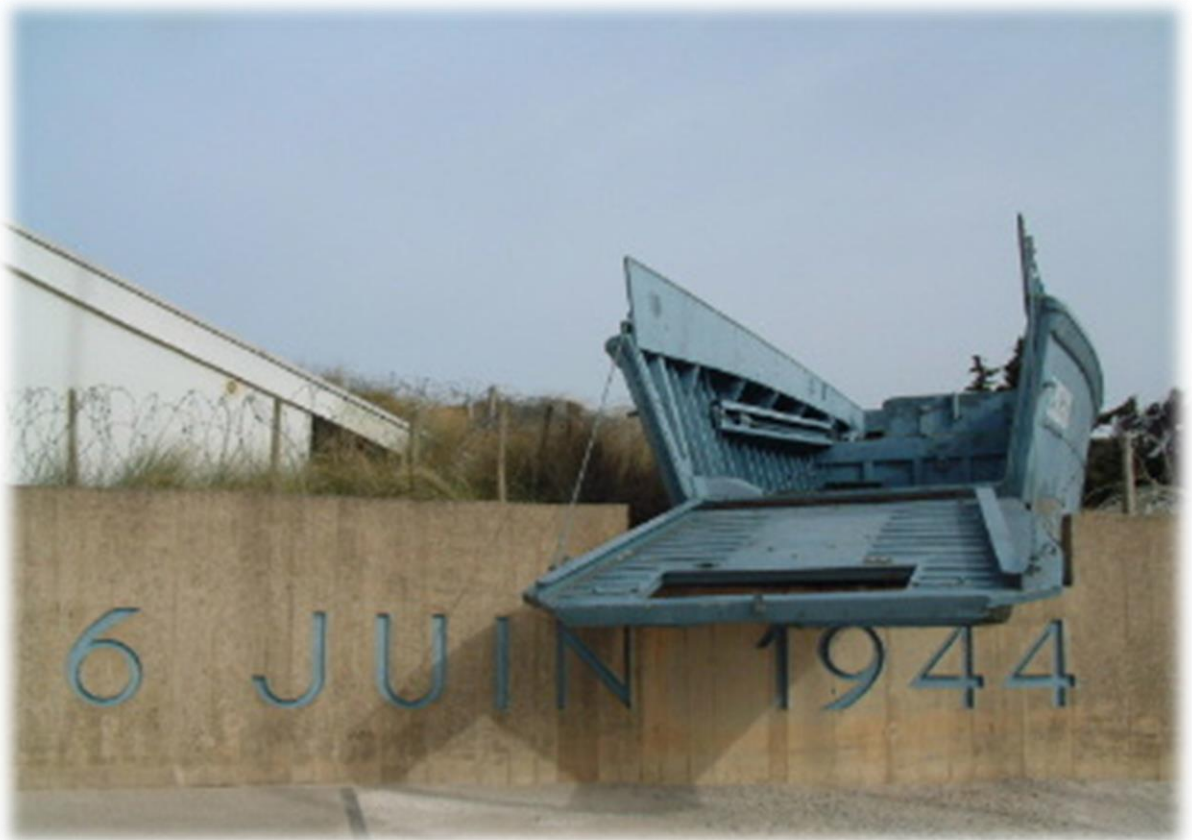
Het strand van Sainte-Marie-du-Mont had bij de landing op D-day de codenaam "Utah Beach". Dit strand heeft een lengte van ongeveer 5 km. Dit strand werd door de Britse generaal B.Montgomery als bruggenhoofd in de Cotentin uitgekozen en lag in de eerste sector van twee Amerikaanse landingszones. Dit had als doel om de haven van Cherbourg en haar diepe wateren vlugger te kunnen innemen. Een beetje verder ligt Sainte-Mère-Eglise, de andere landingszone maar dan voor de luchtmacht: hier werden de 82ste en 101ste divisie van

de luchtlandingstroepen gedropt. Hier hebben de geallieerden zware verliezen geleden en werd Sainte-Mère-Eglise uiteindelijk de eerste Franse stad die door hen bevrijd werd.

Er is een groot oorlogsmuseum aan het strand, dat we bezoeken.

Het strand was toegewezen aan de Amerikaanse 4de Infanteriedivisie onder leiding van brigadegeneraal Theodore Roosevelt jr, zoon van oud president Theodore Roosevelt.

In de nacht van 5 op 6 juni stoomde de Amerikaanse invasievloot naar de Franse kust voor Utah Beach. Om 02:30 uur kwamen de schepen op de plaats van bestemming aan en stapten de militairen van boord in de landingsvaartuigen. Boven de wachtende vloot cirkelden jachtvliegtuigen om een mogelijke aanval van de Luftwaffe af te slaan.

In dezelfde ochtend waren 360 bommenwerpers opgestegen om de stranden te bombarderen. Wolken belemmerden het zicht en 67 toestellen keerden terug met de bommenlast. De overige 293 lieten de bommen vallen, maar een zeer groot deel kwam of in zee of achter de duinen tot ontploffing.

Brigadegeneraal Roosevelt van de 4de Divisie was de hoogste en de oudste militair die op D-Day voet aan wal zette. Hij kreeg hiervoor later de Medal of Honor.

Heel in de verte zien we twee eilandjes liggen. Rechts is het eiland Terre, een vogelreservaat met een oppervlakte van 3,40 hectare en daarnaast het eiland Large waarop in de 19de eeuw een militair fort werd gebouwd dat nu verlaten is. De foto onderaan is een luchtfoto die ik van het internet heb gehaald.

Vandaag behoren deze eilanden tot het privé bezit van de Staat. Het eiland Large is verboden voor het publiek sinds 1999 wegens veiligheidsredenen, het fort is immers in een erge staat van verval.

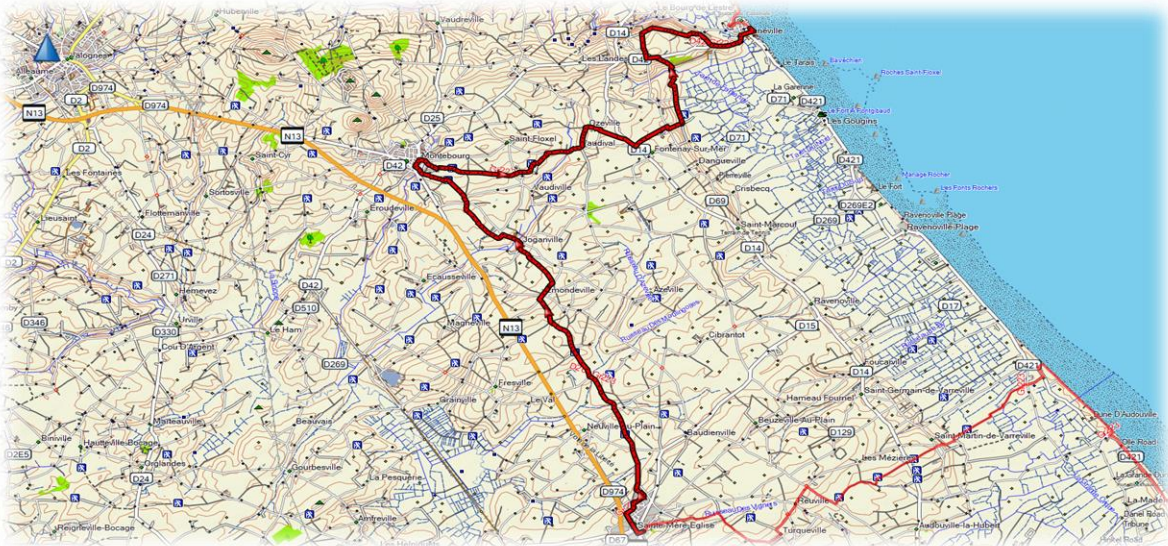

Elke toerist knippert met zijn ogen als hij op de markt van Sainte-Mère-Eglise staat. Een levensgrote pop, hangend aan een parachute, bengelt er aan het kerkje. Het tafereel is ter nagedachtenis van John Steele, een parachutist die in de eerste uren van D-Day, 75 jaar geleden, de spannendste momenten van zijn leven meemaakte.

Zondag 25 augustus 2019

- Van : Sainte-Mère-Eglise
- Naar : Quineville
- Afstand : 27 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 7 uur

Op 5 juni 1944, een paar minuten voor middernacht, stapt soldaat John Steele in een C-47 vliegtuig. Nadat hij op een bankje is gaan zitten, slaat hij een kruisteken. Op zijn zwart

geschminkte gezicht staat de angst te lezen. Binnen één uur zal hij samen met 14.000 andere Amerikaanse parachutisten op Franse bodem worden gedropt. Maar achter de brede Normandische stranden wachten de “asperges” van Rommel. De Nazileider heeft scherpe stokken in de grond laten steken die met prikkeldraad en mijnen verbonden zijn. Net als Duits afweergeschut, hebben ze maar één doel : zoveel mogelijk parachutisten doden.

Voor het merendeel van de negenhonderd vliegtuigen verloopt de vlucht min of meer als gepland. Echter niet voor het 505ste Regiment van John Steele. Uit schrik voor het afweergeschut klimt de onervaren piloot te hoog met zijn vliegtuig. Hij kan zich niet meer oriënteren en dropt zijn soldaten te vroeg. In plaats van achter het bezette Saint-Mère-Eglise te landen, verschijnen de parachutisten boven de dorpskern.

Elke sprong stond gelijk aan een spelletje Russische roulette. De verliezen waren dan ook aanzienlijk. 1 op de 5 parachutisten, zo'n 2.500 soldaten, stierven tijdens Operatie Overlord.

De Duitsers hebben de parachutisten maar als fazanten uit de lucht te knallen. John Steele krijgt een kogel in de voet. Hij zweeft naar de kerk en blijft met zijn touwen aan de toren hangen. Met zijn zakmes wil hij zich losmaken maar het mes glipt uit zijn handen.

Steele besluit dan maar om zich dood te houden. Een paar uur blijft Steele daar roerloos hangen tot 2 Duitse soldaten hem van in de klokkentoren losmaken. Hij wordt krijgsgevangen genomen en overgebracht naar een Duitse commandopost. Een paar uur later wordt Sainte-Mère-Eglise als eerste dorpje bevrijd door de geallieerden.

Vier dagen later kan Steele ontsnappen en wordt hij verzorgd in een Brits ziekenhuis. Tijdens de inname van Nijmegen springt Steele opnieuw uit een C-47 en een paar weken later vecht hij mee in de Slag om de Ardennen.

Steele wordt de ultieme oorlogsheld. Over Steele werd ook nog een film gemaakt. Steele stierf in 1969 aan keelkanker.

We eindigen onze wandeling in het plaatsje Quineville. Op 6 juni 1944 wordt Quineville gebombardeerd. Pas drie dagen later is Quineville bevrijd.

We logeren in het kasteel van Quineville. De bouw van dit kasteel begon in 1712 op de fundamennten van een oud kasteel uit de twaalfde eeuw.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog gebruikte het Duitse leger het kasteel als commandopost. Tussen 1942 en 1944 verblijven maarschalk Rommel, Hermann Goering en Joseph Goebbels regelmatig in het kasteel, tijdens de inspecties van de Atlantikwall.

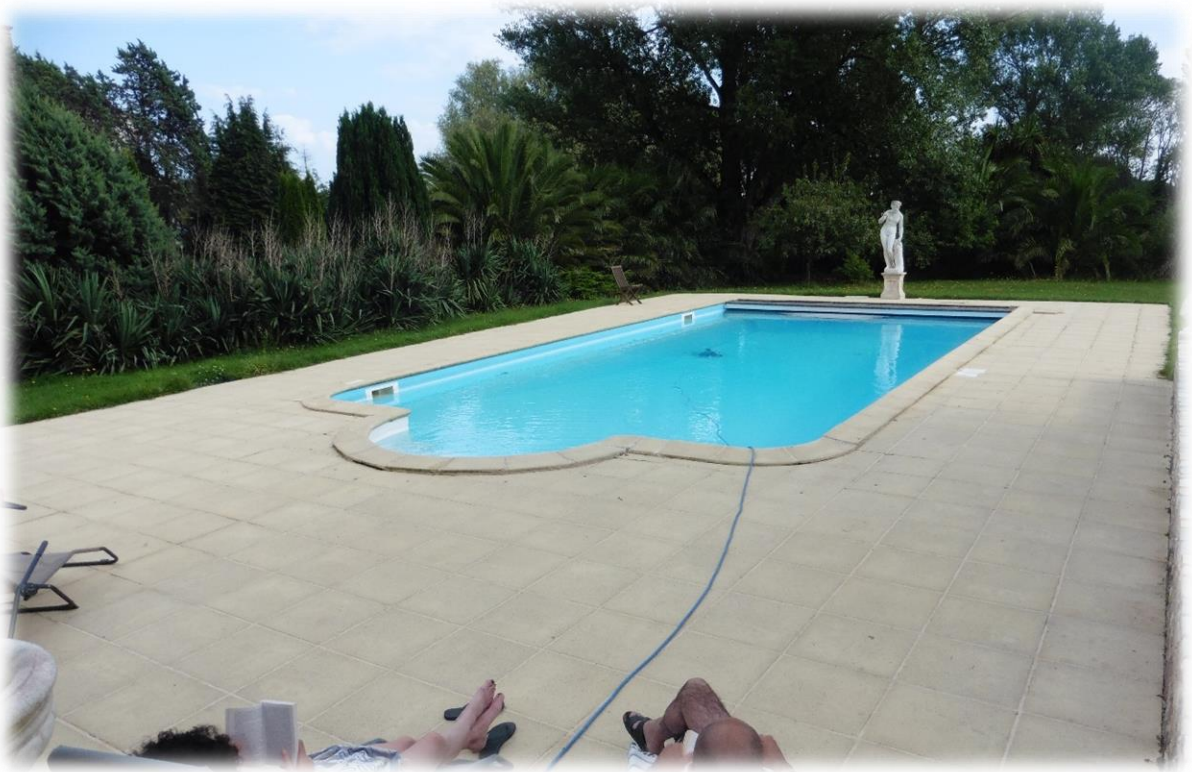
Tijdens de bevrijding werd het kasteel zwaar beschadigd. 22 obussen kwamen terecht in de tuin van het kasteel. 13 obussen vielen neer op de cour d'honneur (binnenplaats). 7 obussen raakten de potager (moestuin) en slechts twee obussen kwamen terecht op het hoofdgebouw.

In 1976 werd het kasteel gerestaureerd en werd het een hotel om het onderhoud van het kasteel te financieren. In 2017 werd het kasteel overgenomen door de Stichting Foundation onder leiding van de Nederlander Hans Musegaas.

In dit mooie salon hebben we mogen ontbijten. Het was voor ons een grote eer om in dit hotel te mogen verblijven.

Ook een zwembad is aanwezig waar je wat baantjes kan trekken.

Aan de achterkant van het chateau is er een terras waar je wat tot rust kan komen met een heerlijk glaasje wijn. Henk vindt het helemaal geweldig!

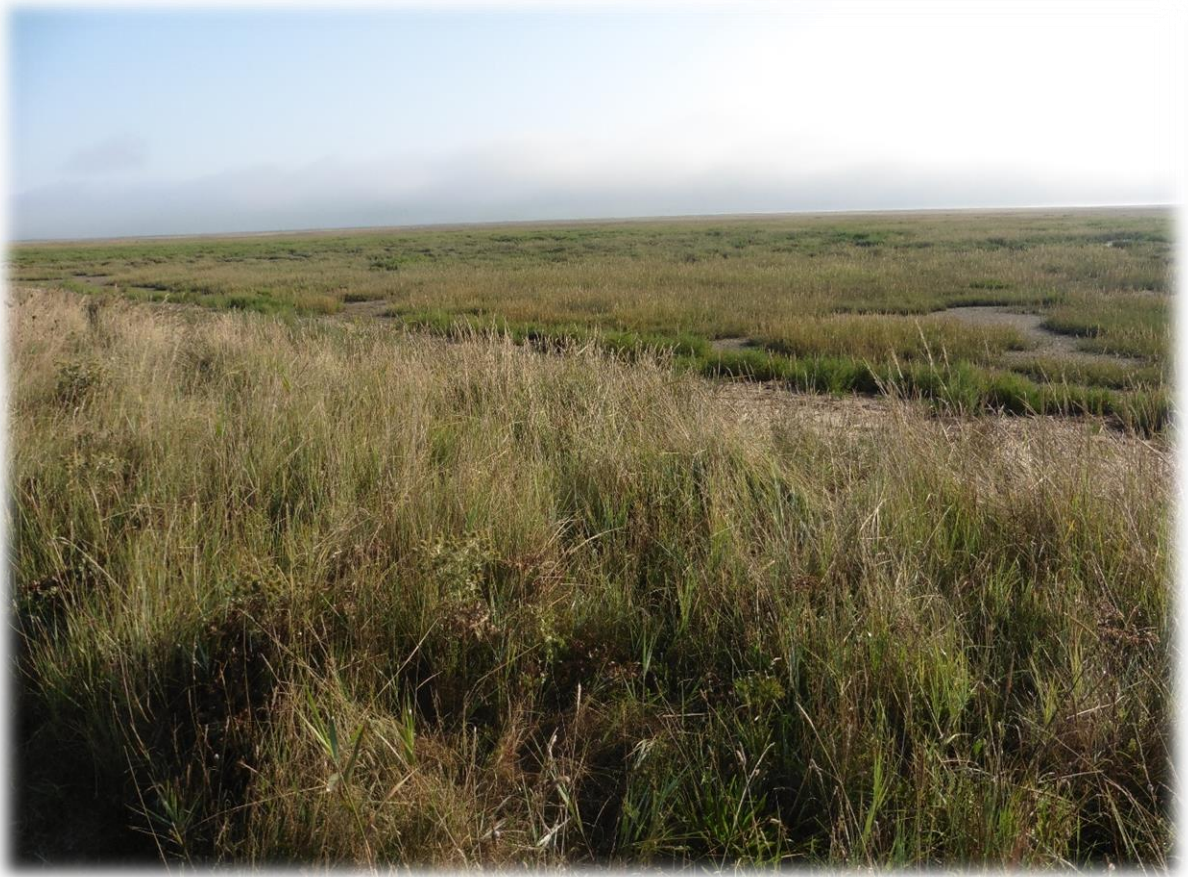
Maandag 26 augustus 2019

- Van : Quineville
- Naar : Barfleur
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 200 m
- Duur : 7 uur

Restanten uit de oorlog en dan vooral bunkers blijven het landschap domineren.

Normandië is een bestuurlijke regio in Noordwest-Frankrijk, gelegen tussen Picardië in het noorden en Bretanië in het zuiden. De regio ontstond op 1 januari 2016 door de samenvoeging van de regio's Basse-Normandië en Haute-Normandië.

In België en in Nederland heerst er momenteel een hittegolf met temperaturen boven de 35°C. Hier in de regio hebben we temperaturen van ongeveer 22 à 25°C.

